

УДК 330.34

**ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ МЕХАНІЗМ РЕАЛІЗАЦІЇ СТРАТЕГІЇ
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ АВІАПІДПРИЄМСТВА**

*С. Т. Пілецька, д. е. н., доцент, ДВНЗ «Національний авіаційний університет»,
samirapiletskaya@mail.ru*

У статті розглядаються особливості стратегії забезпечення інноваційної активності авіапідприємств. Визначено сутність, мету і завдання стратегії забезпечення інноваційної активності авіапідприємства. Запропоновано організаційно-економічний механізм реалізації стратегії забезпечення інноваційної активності авіапідприємства.

Ключові слова: інновації, інноваційна діяльність, інноваційна активність, стратегія, механізм реалізації стратегії, діагностика, авіапідприємство.

Постановка проблеми. Стан економічних систем розвинутих країн світу доводить, що інноваційні процеси відіграють вирішальну роль у їх економічному зростанні. Відповідно, основні акценти ставляться на необхідності прискореного інноваційного розвитку, переходу до такої стратегії розвитку, що базується на наукових досягненнях та «ноу-хау». В таких умовах забезпечення інноваційної активності авіапідприємств має пріоритетне значення, оскільки сучасні технології виступають підґрунтям підвищення якості продукції підприємства, що сприяє забезпеченню конкурентоспроможності на міжнародному ринку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Поняття інноваційної активності розглядається в працях як зарубіжних, так і вітчизняних авторів.

У визначенні Кучерова А. В. інноваційна активність передбачає, що нововведення – це те, що пропонується персоналу як готове управлінське рішення [1]. Слід зазначити, що таке трактування звужує поняття інноваційної активності, оскільки це не тільки здатність сприймати персоналом підприємства готове управлінське рішення, а і можливість розробляти та реалізовувати

власні інновації на основі розробленої стратегії.

Тичинський О. В. визначає інноваційну активність як дії, які спрямовані тільки на володіння інноваціями та нововведеннями [2]. Однак при цьому автор не розглядає, що сприяє їх появі, яким чином можна розвивати інноваційну активність підприємства і чи сприяє прийнята стратегія її активізації.

Згідно з трактуванням Гуніна В. Н. інноваційна активність являє собою комплексну категорію, яка відображає здатність мобілізувати потенціал необхідної якості і кількості [3]. Але автором не було деталізовано, який саме потенціал (корпоративний, фінансовий, інноваційний тощо) підприємство повинно мобілізувати. В умовах розгортання кризових процесів в економіці України виникає необхідність використання підприємствами системного, процесного та комплексного підходу до активізації інноваційної діяльності на основі реалізації відповідної стратегії, а саме: стратегії забезпечення інноваційної активності авіапідприємств.

Автор Чорнова А. С. під інноваційною активністю підприємства розуміє комплексну характеристику його інноваційної діяль-

ності, що включає сприйнятливість до новацій, засновану на компетенції в питаннях прогресу в цьому виді діяльності, міру інтенсивності дій по трансформації новації і їх своєчасність, здатність мобілізувати потенціал необхідної кількості й якості, у тому числі, його приховані сторони, здатність забезпечити обґрунтованість застосованих методів, раціональність технології інноваційного процесу за складом і послідовністю операцій [4]. При цьому автор не розкриває, яким чином буде забезпечуватися інноваційна активність підприємства.

Заслуговує на увагу підхід Тарасенко І. О., який визначає інноваційну активність суб'єкта господарювання як спрямованість на реалізацію стратегічних цілей розвитку в умовах ринкової конкуренції з метою забезпечення стійкості функціонування підприємства та його успішності у довгостроковій перспективі [5]. Тобто зазначається, що інноваційна активність підприємства визначається його стратегічними цілями розвитку в умовах ринкової конкуренції та інноваційним потенціалом. Але недостатньо приділяється уваги особливостям реалізації інноваційної стратегії підприємства.

Таким чином, розглядаючи сутність інноваційної діяльності підприємства та шляхи її забезпечення, науковці не охоплюють весь спектр питань, що стосуються її забезпечення на конкретному підприємстві.

Формулювання мети статті. Метою цієї роботи є розкриття особливостей реалізації стратегії забезпечення інноваційної активності авіапідприємства та розробка відповідного організаційно-економічного механізму.

Виклад основного матеріалу дослідження. На фінансовий стан авіапідприємств, що проводять активну інноваційну політику, впливає:

- зниження власного капіталу, що призводить до виникнення дефіциту джерел формування запасів та оборотних коштів підприємства;
- неефективна цінова політика; збільшення дебіторської заборгованості внаслідок порушення розрахунково-платіжної дисципліни;
- збільшення операційного та фінансового циклів авіапідприємств, внаслідок зни-

ження обіговості оборотних активів;

- нераціональна структура оборотних активів підприємств, зокрема виникнення наднормативних запасів сировини, матеріалів, готової інноваційної продукції, великої питомої ваги незавершеного виробництва, дефіциту грошової готівки;

- залежність підприємств від залучених коштів, які спрямовані на інноваційну діяльність;

- нераціональна структура товарообігу, що впливає на зниження прибутковості та рентабельності діяльності інноваційно-активних підприємств.

Інноваційна активність авіапідприємств спрямована на створення нововведень, які будуть визнані унікальними, дозволять використовувати новітні технології, забезпечувати нову організаційно-технологічну структуру виробництва, сприяти підвищенню якості і конкурентоспроможності продукції, що виробляється і розширенню ринків збуту.

Слід відмітити, що формування самої стратегічної програми інноваційного розвитку підприємства є більш легким завданням, ніж її практична реалізація. Тому необхідно приділяти особливу увагу процесу реалізації стратегії забезпечення інноваційної активності авіапідприємств в системі стратегічного процесу.

Стратегія забезпечення інноваційної активності авіапідприємств являє собою план довгострокових високоризикових заходів, які направлено на оптимізацію грошових потоків, з метою забезпечення прискореного зростання доданої вартості в процесі реалізації інвестиційних проектів в умовах впливу зовнішнього середовища. В процесі реалізації інноваційної стратегії відбувається створення нової технології, випуск інноваційної продукції, підвищення її якості та конкурентоспроможності, розширення ринків збуту та потребує великих капітальних вкладень.

Стратегія забезпечення інноваційної активності авіапідприємств характеризується тим, що: являє собою план довгострокових та ризикованих заходів; є функціональною стратегією; спрямована на формування, розподіл та використання грошових коштів з метою здійснення інновацій; забезпечує

оптимізацію грошових потоків продовж всього життєвого циклу авіапідприємства з метою зростання його вартості; забезпечує інноваційну привабливість інноваційних проектів в умовах мінливості зовнішнього середовища; враховує вірогідні варіанти розвитку зовнішніх чинників і мінімізацію ризику у наслідок їх негативного впливу на інноваційну діяльність авіапідприємств; забезпечує високий прибуток і рентабельність господарської діяльності і конкурентоспроможність інновацій, а також досягнення порівняльних фінансових переваг організації.

Відмітимо, що в сучасних умовах спостерігається певний дефіцит коштів, що спрямовуються на фінансування інноваційної діяльності авіапідприємств, отже формування стратегії забезпечення інноваційної активності є пріоритетним.

Метою стратегії забезпечення інноваційної активності є формування відповідного обсягу фінансових ресурсів для забезпечення прискореного зростання вартості авіапідприємства, максимізації ефективності функціонування в умовах допустимого рівня фінансових ризиків, отриманих при реалізації інновацій в умовах змінного зовнішнього середовища.

Основними задачами стратегії забезпечення інноваційної активності є:

- виявлення тенденцій зовнішнього середовища, вплив якого обумовлюється політико-інституціональним, економічним, науково-технологічним, соціально-демографічним середовищем;

- діагностика фінансового стану інноваційно-активного підприємства на основі оцінки його економічної стійкості;

- вибір напрямів інноваційній діяльності підприємства;

- збільшення і максимізація вартості авіапідприємства в результаті постійного реінвестування чистого прибутку для реалізації інноваційної діяльності;

- забезпечення оптимального рівня ризику при запланованому рівні прибутковості діяльності авіапідприємства;

- оптимізація майна підприємства, його необоротних і оборотних активів з урахуванням особливостей реалізації інноваційної діяльності;

- оптимізація інвестицій і фінансових

ресурсів для інноваційного розвитку виробництва підприємства;

- оптимізація фінансових потоків діяльності у розрізі особливостей їх класифікації за: методом розподілення у часі; масштабами обслуговування господарського процесу; стабільністю формування у періоді; вірогідністю відвернення коштів для фінансування втрат від впливу кризових процесів та ін.;

- досягнення оптимального фінансового результату інноваційної діяльності (прибутку і рентабельності), який характеризує раціональне і ефективне використання фінансових ресурсів авіапідприємства;

- прогнозування і оптимізація розподілу прибутку, отриманого в процесі реалізації інноваційних проектів на авіапідприємствах;

- оптимізація цінової політики стосовно інноваційної продукції з урахуванням впливу на фінансові результати;

- прогноз наслідків ухвалення управлінських рішень.

Успішна реалізація стратегії забезпечення інноваційної активності авіапідприємства значною мірою залежить від ефективності використання його потенційних інноваційних можливостей, які можна виявити при проведенні стратегічного аналізу.

Стратегія забезпечення інноваційної активності підприємства, що сформована з урахуванням галузевих особливостей авіапідприємств, повинна сприяти виявленню необхідності змін, прогнозуванню майбутніх змін в результаті реалізації інновацій; застосуванню в ході змін оптимальних інструментів і методів. Крім того, стратегія повинна сприяти підвищенню конкурентоспроможності авіапідприємства в результаті ефективного управління фінансовими потоками.

Основними джерелами фінансування діяльності підприємств виступають [6]:

- власні джерела фінансування: статутний фонд; переоцінка необоротних активів; додатковий і резервний капітал; нерозподілений прибуток, державне фінансування;

- позикові засоби: кредити банків, позики, комерційний кредит, лізинг, кредиторська заборгованість, бюджетне асигнування, що виділяється на платній основі.

У зарубіжній практиці разом з прямим фінансуванням інновацій застосовується механізм податкового регулювання інноваційної діяльності, основними напрямками якого є:

- надання відстрочення податкових відрахувань в частині витрат з прибутку, отриманого від здійснення інноваційних проектів;

- можливість звільнення від сплати податку на прибуток протягом декількох років;

- використання зниженої ставки податку на прибуток у разі оплати НІОКР сторонніх компаній, або якщо здійснювалися сумісні розробки;

- понижена ставка податку на прибуток, що утворюється в результаті застосування інтелектуальної власності, зокрема ліцензій, патентів і ноу-хау;

- послаблення в частині сплати податку на прибуток організаціям при виробництві і передачі устаткування науководослідним інститутам і вищим навчальним закладам;

- зниження прибутку оподаткування, що отримується інноваційно-активними підприємствами, на величину внесків, що перераховуються добродійним організаціям [7].

Також, поширеним у зарубіжній практиці фінансовим інструментом, який спрямований на здійснення інноваційної діяльності виступають отримані від різних компаній державні контракти на проведення НІОКР. Але в Україні основним недоліком державного інвестування інновацій є підвищений бюрократизм процедур прийняття рішень щодо фінансування. Тому, разом з державним фінансуванням, все більше зростає роль фінансування інновацій за рахунок венчурного капіталу, або, інвесторів, готових ризикувати ради отримання високого прибутку. При цьому венчурні інвестиції вкладаються в основному в підприємства малого і середнього бізнесу, які здатні ефективніше реалізувати капіталовкладення в інновації в порівнянні з крупними фірмами.

Представляється система показників, що реалізують функцію контролю і аналізу в системі стратегії забезпечення інноваційної активності авіапідприємства:

1) показники, що характеризують зовнішнє середовище реалізації стратегії: частка ринку підприємства по обхвату інноваційною продукцією; ступінь диверсифікації діяльності підприємства; виявлення стадії життєвого циклу інноваційної продукції; показники економічної стійкості галузі, до якої належить підприємство; ступінь державної участі у фінансуванні інноваційної активності підприємства; аналіз умов залучення фінансових ресурсів з фінансових ринків; аналіз динаміки галузевих зрушень в структурі промисловості в регіоні і в порівнянні з галузями по Україні, по промисловості в цілому; дослідження рівня інфляційної стійкості цін на продукцію підприємства; аналіз інституціонального середовища в галузі;

2) показники, що характеризують фінансовий потенціал підприємства: аналіз динаміки обсягів промислової інноваційної продукції; аналіз показників ефективності виробничої діяльності; аналіз показників, що характеризують фінансовий стан: ліквідність і платоспроможність; фінансова стійкість; ділова активність; показники оптимізації фінансового циклу підприємства і грошових потоків; аналіз фінансових ризиків здійснення інноваційної діяльності підприємства;

3) показники, що характеризують інноваційну активність підприємства: витрати на технологічні інновації: по видах інноваційної діяльності по джерелах фінансування; обсяги продажів інноваційної продукції; питома вага інноваційної продукції в загальному обсязі продажів; чисельність працівників, що виконують наукові дослідження і розробки на підприємстві; якість продукції (частка браку, число повернення); показники ефективності впровадження інноваційної продукції (NPV, PI, IRR, DPP, MIRR).

Стратегія забезпечення інноваційної активності авіапідприємства спрямована на забезпечення економічної стійкості, високої ефективності інноваційної діяльності підприємства через створення умов прискореного зростання вартості підприємства з урахуванням етапу життєвого циклу в умовах змінного зовнішнього середовища.

Процес реалізації стратегії забезпечення інноваційної активності авіапідприємства

здійснюється за наступними етапами.

Етап 1. Забезпечення стратегічних цілей фінансової діяльності авіапідприємства. Даний етап припускає реалізацію сукупності стратегічних перетворень, які спрямовані на зміну всіх основних елементів управління фінансовою діяльністю до того ступеня, який буде сприяти реалізації розробленої стратегії.

Стратегічні перетворення фінансової діяльності авіапідприємств повинні залежати від: цілей інноваційної стратегії і фінансових відносин з партнерами, можливості формування інформаційної бази ухвалення управлінських фінансових рішень; ступеня розвитку організаційної культури фінансових менеджерів і інших внутрішніх факторів.

Етап 2. Стратегічна діагностика динаміки зовнішнього і внутрішнього середовища функціонування авіапідприємств на кожній фазі реалізації стратегії з урахуванням їх життєвого циклу.

Стратегічна діагностика дозволяє провести корегування ухвалених стратегічних фінансових рішень. Для діагностики пропонується використовувати PEST - аналіз. Діагностика зовнішнього середовища на основі PEST - аналізу спрямована на проведення коректування управлінських рішень щодо застосування можливостей і зниженню погроз, пошуку фінансових ресурсів для перетворення слабких сторін в сильні. Оцінка ситуації на ринку дає можливість здійснювати безперервний моніторинг і коректування намічених стратегічних цілей і завдань;

Етап 3. Обґрунтування методів управління реалізацією стратегії забезпечення інноваційної активності авіапідприємства.

Вибір методів управління реалізацією стратегії припускає використання: статистичних методів збору і обробки інформації, моделювання, балансового методу, графічних методів, методів економічного і фінансового аналізу, що використовуються при обробці числової інформації, зокрема методи угруповання, порівняння, розрахунково-конструктивні, економіко-статистичні методи, а саме, кореляційний, регресійний і факторний аналіз.

Етап 4. Формування дієвої системи контролю за процесом реалізації стратегії

забезпечення інноваційної активності авіапідприємства. Розробляється механізм проведення моніторингу контрольованих фінансових показників інноваційної активності, що є одним з найважливіших етапів реалізації стратегії.

Етап 5. Коригування стратегії забезпечення інноваційної активності авіапідприємства. Визначаються відхилення від стратегічних орієнтирів, розробляються заходи щодо підвищення інноваційної активності авіапідприємства.

Запропоновано організаційно-економічний механізм реалізації стратегії забезпечення інноваційної активності авіапідприємства (рис. 1), який являє собою сукупність елементів, що визначають його ціль, завдання, економічну і організаційну складові та дають можливість реалізувати конкретні процеси забезпечення високої ефективності інноваційної діяльності авіапідприємства через створення умов прискореного зростання його вартості під впливом факторів середовища його функціонування.

Об'єктом механізму реалізації стратегії забезпечення інноваційної активності авіапідприємства є процес їх функціонування в умовах впливу факторів зовнішнього середовища. Суб'єктом управління є власники підприємства та його керівництво.

Механізм реалізації стратегії забезпечення інноваційної активності авіапідприємства виконує наступні функції: організаційна, ресурсозабезпечуюча, розподільна, оптимізаційна, адаптивна.

Слід зазначити, одною із основних функцій механізму реалізації стратегії забезпечення інноваційної активності авіапідприємства є адаптивна, яка полягає в тому, що інвестування інновацій, незважаючи на мінливість зовнішніх умов, підтримує інноваційний розвиток виробництва.

Досягнення ефективності реалізації стратегії забезпечення інноваційної активності авіапідприємства можливе тільки за умови дотримання основних принципів її реалізації.

Принцип обмеження в часі, який полягає в забезпеченні інвестування інновацій в період визначеного часу, що вимагає швидкого реагування на зміни в зовнішньому середовищі функціонування підприємства.

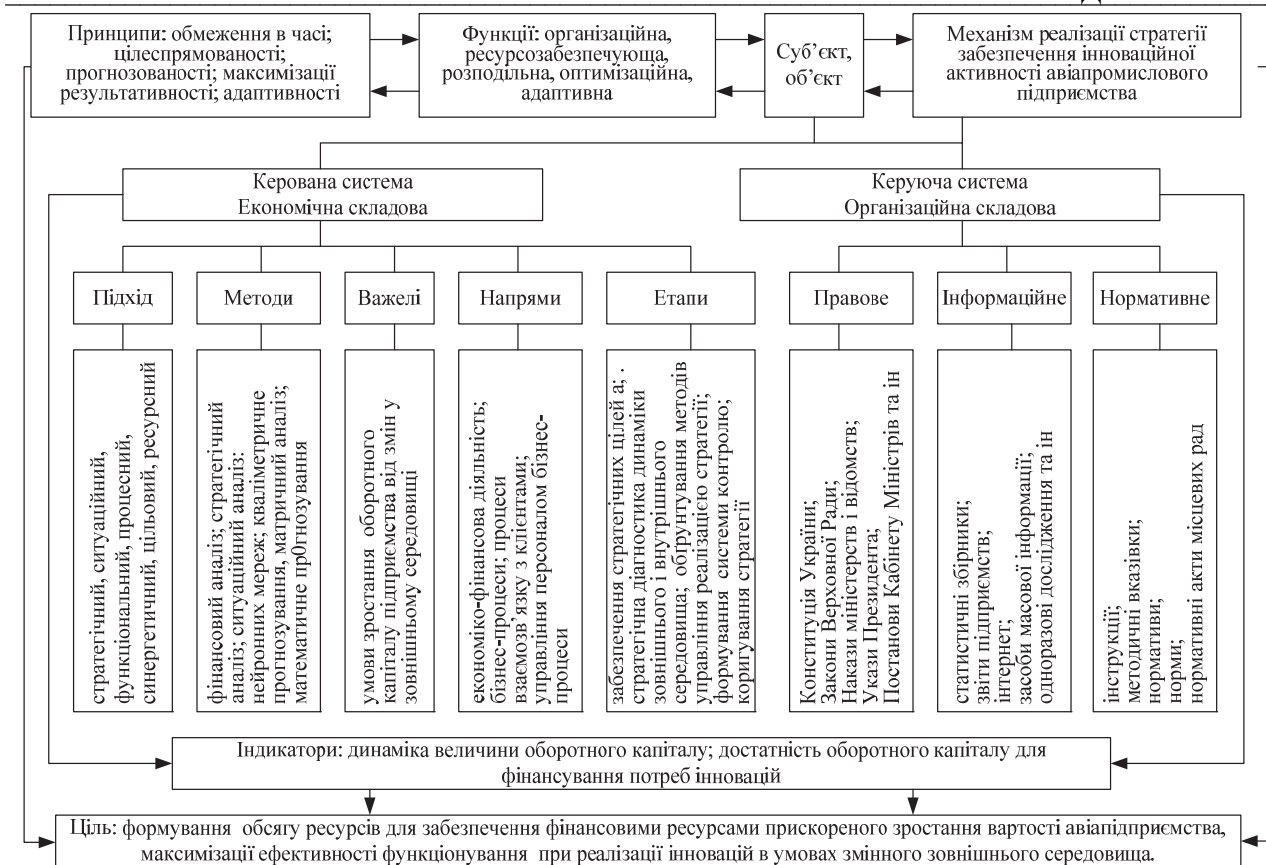

Рис. 1. Структура організаційно-економічного механізму реалізації стратегії забезпечення інноваційної активності промислового авіапідприємства

Невчасне інвестування інновацій негативно впливає на інноваційну активність підприємства.

Принцип цілеспрямованості полягає у тому, що реалізація стратегії забезпечення інноваційної активності повинна бути направлена на досягнення стратегічної мети – формування відповідного обсягу ресурсів для забезпечення фінансовими ресурсами прискореного зростання вартості авіапідприємства, максимізації ефективності функціонування в умовах допустимого рівня фінансових ризиків, отриманих при реалізації інновацій в умовах змінного зовнішнього середовища.

На основі принципу прогнозованості здійснюється передбачення і моделювання кінцевих результатів при реалізації стратегії забезпечення інноваційної активності.

Принцип компетентності полягає у висуванні високих професійних вимог до фахівців у сфері інноваційного управління. Ефективність реалізації стратегії значною мірою залежить від компетентності працівників, які повинні вміти працювати в

нестабільних умовах зовнішнього середовища функціонування підприємства.

Відповідно до принципу максимізації результативності реалізації стратегії забезпечення інноваційної активності перевага має надаватися важелям та заходам, які забезпечують приріст ринкової вартості авіапідприємства.

Принцип адаптивності, який полягає у динамічному процесі пристосування діяльності авіапідприємства до факторів зовнішнього середовища на основі зміни його функцій, структури, взаємин і взаємодій з внутрішнім і зовнішнім середовищем.

Організаційна складова механізму включає наступні види забезпечення: нормативне, правове, інформаційне забезпечення.

До документів нормативного забезпечення належать положення, накази, інструкції, методики. Положення, накази, інструкції стосуються учасників діяльності з реалізації стратегії забезпечення інноваційної активності, методики – порядку і форми підготовки даних, а також даних, що зберігаються в бан-

ках стратегічної інформації.

Правове забезпечення – забезпечення що включає, по-перше, законодавчі, нормативні, правові акти держави, які створюють юридичну основу та формують фіскальне середовище, дозволяють формувати стратегію і здійснювати фінансово-господарську діяльність; по-друге, облікову політику підприємства, внутрішні регулюючі документи, що дозволяють забезпечити єдиний фінансово-господарський процес в рамках підрозділів підприємства.

Інформаційне забезпечення є системою обробки інформації, яка знаходиться у статистичних збірниках, звітах підприємств, Інтернет, засобах масової інформації; одноразових дослідженнях та ін. Система обробки інформації є базисом оперативного інформаційного обміну в рамках забезпечення інноваційної активності, дозволяє оперативно реагувати на зміни в юридичних основах та фіскальному середовищі, прогнозувати економічні перспективи ринків і планувати зміни в межах інституційного аспекту і коректувати основні частини фінансового аспекту стратегії.

Економічна складова механізму реалізації стратегії забезпечення інноваційної активності авіапідприємства включає підхід на основі якого розробляється інноваційна стратегія, напрями розроблення стратегії, етапи її розробки, методи, що використовуються при її розробки, важелі та індикатори.

Основним підходом до реалізації стратегії забезпечення інноваційної активності авіапідприємства є стратегічний, який полягає в забезпеченні відповідності між метою розробки стратегії, його організаційним, економічним та інноваційним потенціалом, вимогами ринку та діяльністю підприємства у довгостроковій перспективі по забезпеченню інноваційної активності під дією факторів середовища його функціонування.

Ситуаційний підхід до реалізації стратегії дозволяє враховувати вплив зовнішнього середовища функціонування підприємства на зміну його інноваційної активності.

Функціональний підхід дозволяє

створити організаційно-економічні умови, які б забезпечували ефективність реалізації стратегії, через безперервне виконання загальних функцій управління та об'єднувальної функції – керівництва.

Процесний підхід представляє комплексну систему послідовних, безперервних, взаємозалежних дій, що дозволяють своєчасно діагностувати зниження інноваційної активності на підприємстві і реалізувати відповідну стратегію.

Системний підхід дозволяє комплексно оцінити внутрішні і зовнішні чинники функціонування підприємства у взаємодії і реалізувати відповідну стратегію.

Синергетичний підхід передбачає зв'язок між об'єктом і суб'єктом стратегії забезпечення інноваційної активності через розвиток синергетичної взаємодії їх елементів, які направлені на самоорганізацію з врахуванням циклічності в розвитку економіки і життєвого циклу функціонування підприємства.

Цільовий підхід передбачає використання системи методів і методичних прийомів для реалізації стратегії, спрямованої на підвищення інноваційної активності, з урахуванням інноваційного потенціалу авіапідприємства.

Використання ресурсного підходу засновано на забезпеченні ефективного використання внутрішніх ресурсів підприємства при реалізації стратегії забезпечення інноваційної активності.

Висновки. Таким чином, стратегія забезпечення інноваційної активності авіапідприємства являє собою план довгострокових, високоризикових заходів, який спрямовано на оптимізацію грошових потоків протягом життєвого циклу підприємства, з метою забезпечення прискореного зростання доданої вартості в результаті реалізації сформованої стратегії в умовах впливу зовнішнього середовища. Мета стратегії – забезпечення фінансовими ресурсами прискореного зростання вартості авіапідприємства, максимізація фінансового ефекту за умови забезпечення допустимого рівня фінансових ризиків, отриманих при реалізації інновацій.

Запропоновано організаційно-економічний механізм реалізації стратегії забезпечення інноваційної активності авіапідприємства.

ства, який являє собою сукупність елементів, що визначають його ціль, завдання, економічну і організаційну складові та дають можливість реалізувати конкретні процеси забезпечення високої ефективності інноваційної діяльності авіапідприємства через створення умов прискореного зростання його вартості під впливом факторів середовища його функціонування.

Література

1. Кучеров А. В. Интрапредпринимательство как одна из форм развития инновационного потенциала на крупных промышленных предприятиях / А. В. Кучеров // Вісник академії економічних наук України. – 2003. – №2. – С. 111 – 115.
2. Тычинский А. В. Управление инновационной деятельностью компаний: современные подхо-

ды, алгоритмы, опыт / А. В. Тычинский. – Таганрог : ТРТУ, 2006. – 172 с.

3. Гунин В. Н. Управление инновациями: 17-модульная программа для менеджеров «Управление развитием организации». – Модуль 7. / В. Н. Гунин. – М. : «Инфра –М», – 1999. – 328 с.

4. Чернова А. С. Сущность инновационной активности предприятий / А. С. Чернова // Молодой ученый. – 2015. – №1. – С. 311–312.

5. Тарасенко И. А. Оценка инновационной активности предприятия в системе стратегического управления / И. А. Тарасенко, О. Н. Королько, К. С. Белявская // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – № 9 (99). – С. 133–141.

6. Финансовый менеджмент: учебник / Под ред. проф. Д. А. Ендовицкого. – М. : Рид Групп, 2011. – 800 с.

7. Управление финансами. Финансы предприятий: учебник / Под ред. А. А. Володина: – 3-е изд. – М. : ИНФРА-М, 2014. – 364 с.

ОРГАНИЗАЦИОННО-ЭКОНОМИЧЕСКИЙ МЕХАНИЗМ РЕАЛИЗАЦИИ СТРАТЕГИИ ОБЕСПЕЧЕНИЯ ИННОВАЦИОННОЙ АКТИВНОСТИ АВИАПРЕДПРИЯТИЯ

С. Т. Пилецкая, д. э. н., доцент, ГВУЗ «Национальный авиационный университет»

В статье рассматриваются особенности стратегии обеспечения инновационной активности авиапредприятий. Определены сущность, цель и задачи стратегии обеспечения инновационной активности авиапредприятия. Предложен организационно-экономический механизм реализации стратегии обеспечения инновационной активности авиапредприятия.

Ключевые слова: инновации, инновационная деятельность, инновационная активность, стратегия, механизм реализации стратегии, диагностика, авиапредприятие.

ORGANISATIONAL AND ECONOMIC MECHANISM OF REALISING THE STRATEGY OF INNOVATIVE ACTIVITY OF AVIATION ENTERPRISE

S. T. Piletska, D.E., Ass. Prof., SHEI «National Aviation University»

Specific features of innovative activities strategy of enterprises are considered. The essence, purpose and objectives of the strategy of innovation activity of aviation enterprise are defined. The organizational-economic mechanism of implementing the strategy of industrial innovative activity of the airline is proposed.

Keywords: innovations, innovation activity, strategy, mechanism of implementing the strategy, aviation enterprise.

Рекомендовано до друку д. е. н., проф., Вагоновою О. Г.

Надійшла до редакції 14.03.16.